

однією з причин, що справляє негативний вплив на формування правової свідомості, є недосконалість законодавства і низька ефективність діяльності правоохоронних і природоохоронних органів.

Література

1. Рябець К. А. Екологічне право України: навч. посіб. / К. А. Рябець. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 189 с.
2. Адміністративне право України: підруч. / Ю. П. Битяк, В. М. Гаращук, О. В. Дяченко та ін.; за ред. Ю. П. Битяка. – К.: Юрінком Інтер, 2007. – 544 с.
3. Стеценко С. Г. Адміністративне право України: навч. посіб. / С. Г. Стеценко. – К.: Атіка, 2007. – 624 с.
4. Тищенко Г. В. Екологічне право: навч. посіб. / Г. В. Тищенко. – К.: Юмана, 2001. – 256 с.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.

УДК 346.7

Часова Т. О., к.ю.н.,
Хом'яченко А. О., студент,
Київський професійно-педагогічний
коледж ім. А. Макаренка, м. Київ, Україна

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВЗАЄМОДІЇ УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В ЧАСТИНІ ПОЛІПШЕННЯ СТАНУ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

Охорона та збереження навколишнього природного середовища являється одним із актуальних та пріоритетних питань сьогодення, які потребують першочергового вирішення. Необхідність взаємодії України та країн Європейського Союзу в галузі екологічної політики з метою захисту, збереження та підтримання належного стану навколишнього природного середовища є важливим напрямом діяльності кожної держави. При активному розвитку України в умовах євроінтеграції та дотримання принципів екологічної політики необхідно активно впроваджувати дієві механізми охорони навколишнього природного середовища з метою забезпечення екологічної безпеки держави. У свою чергу Європейський Союз вважається взірцем у сфері екологічного права, тому розширення співробітництва між ним та Україною передбачає попередження погіршення екологічного стану та створення належних умов у сфері охорони навколишнього середовища.

Як приклад, можна навести одну із країн Європейського Союзу – Польщу, яка активно вирішує питання щодо недопущення забруднення

навколишнього середовища. Так країною введені екологічні податки, платежі за забруднення довкілля, а у зв'язку із зменшенням цін на екологічно чисту продукцію підвищується попит на неї та зменшується забруднення довкілля.

Стратегією державної екологічної політики України на період до 2020 року (Розділ 2) закріплено мету національної екологічної політики як стабілізацію та поліпшення стану навколишнього природного середовища шляхом інтеграції екологічної політики до соціально-економічного розвитку України з метою гарантування екологічно безпечного природного середовища для життя і здоров'я населення, впровадження екологічно збалансованої системи природокористування та збереження природних екосистем. Відповідно до п. 12 розділу 4 вищевказаної Стратегії основним інструментом реалізації національної екологічної політики є міжнародне співробітництво у сфері охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки. При цьому, для його здійснення на належному рівні необхідним є безумовне виконання міжнародних зобов'язань відповідно до багатосторонніх та двосторонніх міжнародних договорів України, участь українських представників у роботі міжнародних організацій природоохоронного спрямування [1].

Можна виділити наступні напрями взаємодії України та Європейського Союзу: співробітництво та безпосередня участь України у роботі міжнародних організацій, запозичення новітніх технологій у сфері природокористування та впровадження їх на території України, участь у спільних проектах тощо. Така взаємодія може проявлятися у співпраці з міжнародними організаціями, які займаються збереженням природи, сприяють екологічному відродженню у формі розробки екологічних проектів та привертання уваги населення, до яких належать: Всесвітній фонд дикої природи (англ. World Wide Found for Nature), Грінпіс (англ. Greenpeace), Міжнародний фонд охорони природи (англ. International Union for Conversation of Nature) тощо. Відповідно до ст. 8 ЗУ «Про охорону навколишнього природного середовища» в Україні проводяться систематичні комплексні наукові дослідження навколишнього природного середовища та природних ресурсів з метою розробки наукових основ їх охорони та раціонального використання, забезпечення екологічної безпеки. Іншим різновидом взаємодії може виступати участь українських представників у міжнародній асоціації вчених «Global Nest», які займаються науковими аспектами охорони навколишнього середовища. Звертаючись до норм національного законодавства, а саме ст. 71 ЗУ «Про охорону навколишнього природного середовища» зазначено, що Україна бере участь у міжнародному співробітництві у галузі охорони навколишнього природного середовища на державному рівні відповідно до законодавства України та міжнародного права. Як приклад можна

зазначити, що внаслідок ефективної взаємодії України з Європейськими партнерами, імплементації норм міжнародного законодавства та використання позитивного досвіду країн Європейського Союзу, відповідно до ст. 171 Закону України «Про електроенергетику», Указу Президента України від 10 вересня 2014 р. № 715 «Про затвердження Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг встановлено «зелений» тариф на електричну енергію для приватних домогосподарств, які виробляють електричну енергію з енергії сонячного випромінювання об'єктами електроенергетики, які вмонтовані (встановлені) на дахах та/або фасадах приватних домогосподарств (будинків, будівель та споруд), величина встановленої потужності яких не перевищує 30 кВт, що активізувало розвиток «зеленого» приватного сектору України та, як наслідок, намічено позитивну тенденцію до зменшення використання виробництва електроенергії з невідновлювальних джерел, що в свою чергу безпосередньо впливає на рівень викидів в атмосферне повітря та екологічну безпеку в цілому.

Можемо зробити висновок, що завдання України, спрямоване на консолідацію європейських цінностей та стандартів у екологічній сфері є запорукою стабільного розвитку держави, а формат взаємодії України та Європейського Союзу у цій галузі є пріоритетним напрямом діяльності держави.

Література

1. Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року: Закон України від 21.12.2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 26. – Ст. 218.

УДК 346.1:347

Юлдашев С. О., д.ю.н.,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЩЕ РАЗ ПРО ТЕ, ЯКИМ БУТИ ГОСПОДАРСЬКОМУ КОДЕКСУ

У моїй статті «Хозяйственный кодекс: быть ему или не быть?» [1], зроблено спробу відповісти на питання про доцільність скасування (збереження) Господарського кодексу (ГК) України, а також сформулювати деякі рекомендації щодо вдосконалення ГК. Мова йшла про те, що за ініціативою Уряду, зокрема, Мін'юсту України, неодноразово піднімалося питання щодо відміни Господарського кодексу України. Останній раз це відбулося, як відомо, 30 листопада 2015 року. Міністерство юстиції України на прес-конференції публічно презентувало свою ініціативу щодо